

YORULDUM**Mehmet DURMAZ**

İnsanım diyenden yıldırı bu gözüm
Yanlış işler göre göre yoruldum
Tutulmadı yerde kaldı her sözüm
Boş nasihat vere vere yoruldum

Kimseye sözüm kâr eylemeyince
Bir sebep düşündüm inceden ince
Bir ateş, bir kurşun her bir düşünce
Başım taşa vura vura yoruldum

Gidem dedim yollarımı kestiler
Sevincimin lambasını kıstılar
Pas pas yapıp yüreğime bastılar
Yollarına sere sere yoruldum

Aklım firar edip kaçtı dağlara
Dolu yağdı bahçelere bağlara
Mahkûm oldum sahillere sığlara
Bu limanda dura dura yoruldum

Yorgun bir yolcuym yollarda kaldım
Deryaydı menzirim göllerde kaldım
Seraba aldanıp çöllerde kaldım
Boş hayaller kura kura yoruldum

Herkes rahat, huzur, çıkar derdinde
Vefayı aradım dostlar yurdunda
Vefa kalmış Kafdağı'nın ardında
Döşe yumruk vura vura yoruldum

Gam yüküyle yordum yürek tayını
Aşkın hicranından aldı payını
Gönül kemanına derdin yayını
Ömür boyu süre süre yoruldum

Bel bağladım baharına kışına
Boşunaymış bunca elem boşuna
Emel gurbetinde talih kuşuna
Ok atıp yay gere gere yoruldum

Gül dikerdim bayırlara kırlara
Aklım ermez oldu ince sırlara
Kaçıp gittim başka başka yerlere
Aynı yere vara vara yoruldum

Olamadım asla gamdan azade
Sınavdır diyerek sabrettim derde
Şükür ve rızayla tüm bahçelerde
Dikenleri dere dere yoruldum

Tevhit tarlasına nifak ektiler
Meyveli ağacı yakıp yıktılar
Birliği dirliği dâra çektiler
Bu zamana ere ere yoruldum

Yalan rağbet gördü haktan geçildi
Canımın cevheri yere saçıldı
Ruhumun teninde yara açıldı
Kirli bezle sara sara yoruldum

Bedenim ruhuma kurulmuş pusu
Teknemde birikmiş hicran tortusu
Hasretim un olmuş gözyaşlarım su
Hamurunu kara kara yoruldum

Gönül aynam nisyan ile sislendi
Nefis kuşum riya ile beslendi
"Bela" yağmurunda ruhum ıslandı
Niçin diye sora sora yoruldum

Vuslat yolcusuydum sevdalı kuştum
Kesrette eğlendim vahdete koştum
Durgun bir ırmaktım çağlayıp coştum
Halden hale gire gire yoruldum

Meyvesiz ağacım düştüm verimden
Yoruldum kalkamaz oldum yerimden
Kader tığı ile kederlerimden
Bu kefeni öre öre yoruldum